

minden dolog a nyilvánosságra való. Erről a bizalmas értekezletről *Faragó* Rezső nagyszalontai kollégánk a következőket írja:

A kioszkban tartották meg az értekezletet, amelyen az igazgatóság és a felügyelő-bizottság tagjain kívül csak néhány újságíró vett részt. Az értekezlet azzal kezdődött, hogy *Palócz László* titkár kijelentette, hogy — amint azt a jelentésében is hangsúlyozta, — a titkári tisztséget semmi szín alatt sem fogadja el. Később azután kiereszkolta a jelölését. Foglalkozott az értekezlet a tárgysorozattal és a sztrájkokról szóló határozati javaslatnál elfogadta az én módosításomat, de már ekkor kijelentette az elnök, hogy a *Nagyvárad* sztrákjának ügyét a közgyűlésbe bevinni nem enged. Miután közben a *Parseval* léghajó megérkezett, valamennyien kiszaladtunk a sétára, majd később folytattuk az ülést. A személyi kérdések megbeszélésénél voltak viták, így különösen tiltakoztak *Pásztor Józsefnek*, a *Délmagyarország* felelős szerkesztőjének az igazgatóságba való jelölése ellen, azért, mert lapja a szövetség vezetőségéről éles kritikákat mondott. Különösen *Ujlaki Antal* tiltakozott ez ellen vehemenssen és azt mondta, hogy *Pásztor* menjen el a villamoskocsikat pucolni. Kifogásolták, hogy ő nem régen tagja még a szövetségnek, ellenben jelölték igazgatónak *Papp János* drt a *Nagyvárad* szerkesztőjét, aki nevét a sztrájk alkalmával tette ismertté. A bizalmas értekezlet a jelölések megejtése után véget is ért.

Apponyiék kudarca Szegeden.

— Háromszáz elszánt «nép». —

(*Saját tudósítónktól.*) Vasárnap délelőtt — rendőri nyelven szólva — nagy csoportosulás volt Szegeden, a Kossuth-szobor előtt. Igen: csoportosulás. Semmi más. Néhány ember egy dobogón ágaskodott, a többi nézte őket. A néhány ember egymásután, sorjában beszélni kezdett. Amikor az egyiknek kiszáradt a torka (vagy kiürült a fráziszacskó) fölvaltotta a másik. Így tartott ez délelőtt tíz órától egész déli harangszóig. Közben, akik lenni áldogáltak a dobogó mellett, összeverték a tenyerüket és azt kiabálták, hogy éljen és hogy abug. Mindezek után pedig a csoportosulók — mind a háromszáz — széjjeloszlottak és hazamentek ebédelni, vagy elmentek egy pohár sörre, mert nagyon meleg volt.

Aki pedig ezek után kíváncsi, hogy a fulasztó hőségben miért csoportosult mind a háromszáz ember, annak megsugjuk: *népgyűlés* volt. Ugy mondják, hogy a „parlament ellenzék agitációs körutat rendez a polgárok fölvilágosítására.” Nohát ez Szegeden is megtörtént. Körutazás közben Szegedre jöttek fölvilágosítani *Apponyi* Albert gróf, *Károlyi* Mihály gróf, *Bakonyi* Samu, *Léray* Mihály, *Förster* Aurél, *Kun* Béla, *Fernbach* Károly, *Szmrecsányi* György, *Reök* Iván és *Kelemen* Béla országgyűlési képviselők. A választójogi liga képviselőjében *Rónai* Zoltán dr budapesti ügyvéd, a szociáldemokrata párt nevében pedig *Pelczéder* Ágoston rándultak Szegedre. Ők a dobogón állottak s mellettük volt még a szegedi szociáldemokrata párt részéről *Hollós* József dr, a függetlenségi pártok részéről pedig *Becsey* Károly dr és *Kószó* István dr pártvezérek.

A népgyűlésen a kiküldötteken kívül a közönség köréből is megjelentek néhányan, de nem sokan. Valamint a rendőrség is meghallgatta a szónoklatokat.

Apponyiék délelőtt tíz órákor megjelentek a népgyűlésen. Megihletődött arccal üdvözölték mind a háromszázat, a templomból jöttek, ahol kiméletesen ők hallgattak. Résztvettek a vasárnapi misén.

A dobogón elsőnek *Kelemen* Béla, Szeged második kerületének országgyűlési képviselője emelkedett szólásra. Megokolta, hogy miért rendezték a népgyűlést. És miután elmondta ezt a két szellemes sort:

„Tisza malma két kőre jár,
Bécsnek örül, nekünk darál”,

beterjesztette a határozati javaslatot, amely tiltakozik a parlamenti események ellen.

A szegedi képviselő beszéde után *Apponyi* Albert gróf emelkedett szólásra. A hősbariton déli verőfényben meglepette próféta-szakállát és rákezdett az áriára. A hangja végigzugott a téren és mindenki mély megelégedéssel értesült arról, hogy *Apponyi* gróf „nem barátja az obstrukciónak”.

— A kérdés közjogi oldala — mondta *Apponyi* gróf — igen komoly. Olyasmint mondtak ki a Házban határozatként, amiről nem is tárgyaltak a képviselők. Ezt a határozatot a főrendiházban is kiereszkolták. Ezzel kimutatta a főrendek háza, hogy nem felel meg a hivatásának. A parlamenti reform problémája megoldotta a főrendiház reformjának a problémáját is.

— A határozathoz már a királyi szentesítés is készül.

Apponyi gróf beszédét a király említésekor egy durva hang félbeszakította.

— Éljen a köztársaság! — kiáltotta valaki.

— Kérem, — folytatta a szónok — *tartózkodjanak az éretlen megjegyzésektől!* Csillapuljanak a hevesebb vérüek.

Nagyszerű összhang! *Apponyi* felelt a népgyűléssel. Hogy megértik egymást ezek az urak. Egymással vitatkoznak a népgyűlésen. Hát akkor mit akarnak. Beszéljék meg előbb egymással, hogy mit is akarnak? Így tragikomikus volt az eset, különösen akkor, amikor *Apponyi* azzal fenyegetődzött, hogy akik a dinasztíát sértő kifejezésekkel dobálóznak, „azokkal ő nem megy”.

Apponyi gróf izgatottan befejezte a beszédét és utána *Károlyi* Mihály gróf szónokolt. Az agrár-feudális főur nagyszerűen racsosolt a magyar alkotmányról. A főur azt is bevalotta, hogy mi a kedvence eszméje: az ellenzéki pártok egyesítése. A gróf azt is remélte, hogy ez az egyesülés majd sikerül.

Károlyi Mihály gróf föl szólalása volt különben a népgyűlés legérdekesebb látványossága.

A Kossuth-szobor előtt ugyanis javarészt a szociálisták csoportosultak. No és *Károlyi* Mihály gróf és a — szociálisták. Kacagtató ez a „szövetkezés”. Az agrárius vezér mindig szálka volt a szociálisták szemében. Sőt annyira szálka volt, hogy nemrég még megilicselték volna. A gróf urat „a népjogok legnagyobb ellenségé”-nek titulálták. És most ugyanaz a gróf ur küzd a népjogokért. A szociálisták pedig tapsolnak neki. Hipp-hipp hurrah!

A két grófon kívül az egyenlőség kedvéért még két egyszerű honatya beszélt. *Bakonyi* Samu és *Szmrecsányi* György. Még egy humor: *Szmrecsányi*, a néppárt egyik leghangosabb apostola tapsot váltott ki a szociálistákból és a függetlenségeikből. Nemrég még agyonrugdosták volna egymást.

A képviselőkön kívül beszéltek még *Rónai* Zoltán dr, *Hollós* József dr, *Becsey* Károly dr és *Kószó* István dr. Jó, hogy déltájban befejezték már az „agitációt”, mert a végén már majd magukra maradtak a szónokok.

A szegedi ellenzéki népgyűlés tehát nagy kudarccal végződött. Ebből okulhatnának azok, akik tovább mentek, de különösen azok, akik itt maradtak.

A szegedi ügyvédi kamara állásfoglalása.

A szegedi ügyvédi kamara szombati rendkívüli közgyűlésén a megjelentek többsége elfogadta *Kószó* István dr és társainak ismeretes indítványát, amely a képviselőházi elnök eljárása ellen tiltakozik. A választmány napirendretérést javasolt, mert az ügyrend értelmében politikai állásfoglalás nem tartozik a kamara hatáskörébe. A törvényes hatáskör döntő kérdésének megvitatását lehetlenné tették ellenvéleményt nem tűrő terro-

risztikus törekvések. A hatáskör kérdésében a választmány javaslata mellett *Cserő* Ede dr, *Reiniger* Jakab és *Balassa* Armin dr, a javaslat ellen *Szicessy* Lehel dr és *Petrovics* Milán dr nagybecskereki ügyvéd szólaltak föl. Névszerűen szavazással *Kószó* István dr indítványát fogadta el a többség.

A Partfürdő megnyitása.

(*Saját tudósítónktól.*) Szombat délután három órákor vidám katonazene hangzott fel a Tisza csendes partjain. A zene akkordjai az újszegedi oldalon lévő *Bertalan* emlékoszlop felől jöttek és jó visszhangra találva a hűs vizekben, átesendültek az egész Felsővároson. Az innesső parton sok száz ember tolongott és törtetett le egy kis fahidhoz, miközben itt is, ott is ünnepélyesen hangzott fel a magyarázat: — Most van a partfürdő megnyitása.

A pénzügyigazgatóság épülete előtt állott a lejáró, honnét csónakon szállították át a közönséget a tulsó partra. Délután kettőkor indult meg a bucsujárás. A csónakokat valóság-gal ellepte a modern vállalkozásért rajongó közönség. Szébbnél-szebb uri asszonyok és uri leányok igyekeztek eljutni a megnyitásra és a tarka, csillogó ruhák és kalapok díszétől megakartott motoros bárka úgy siklott át a Tiszán, mint egy kis virágos kert, telve színnel és pompával. A csónakok szinte kergették egymást. A zene ütemeire az evezők ritmikusan csapkodták a vizet és az aranyos napfényben a hullámok boldogan csillogtak.

Három órákor, mikor a megnyitás történt, már színültig megtelt a Part-fürdő impozáns, felzárslózott épülete. *Vékes* Imre, a fürdő igazgatója ünnepi beszéd keretében nyitotta meg a fürdőt és adta át rendeltetésének. Beszéde során elmondotta, hogy a Part-fürdő vezetését nemcsak az a cél vezette a fürdő megalapításakor, hogy a szegedi közönség egy olcsó és kellemes szórakozó helyhez jusszon, hanem az is, hogy egy higiénikus, a modern kor igényeinek megfelelő, egészséges fürdőhelyet biztosítson Szeged közönségének, amely feleslegessé teszi a költséges vidéki fürdőzéseket. Továbbá gondja van a fürdő igazgatóságának arra, hogy a kellemest a hasznossal összeegyeztesse, ép ezért a szabadtéri sportok fejlesztésére is tekintettel van, miért is a fürdő területén football-pályát rendezett be és tornaszereket állítottatott fel.

A megnyitó beszéd után *Kecskeméthy* Dánielné felavatta a fürdő zászlóját, majd kezdetét vette az ünnepély. Az izléses berendezésű, szép fürdőkabinokból egymásután jöttek ki gyönyörű hölgyek és bájos leányok elegáns fürdőkostümökben. De urak se hiányoztak. Valóságos világfürdői látvány volt, amint nők és férfiak sans géne, minden álszemérem nélkül együtt lubickoltak, a hűsítő hullámokban. Kint a parton pedig iszap-fürdő van és ebben bujtak el nyakig a kicsit szégyenlősebbek. Egy rövid negyed óra múlva, már nagy változás történt. A szép fürdőruhák egész feketék lettek az iszaptól és a fehér bőrű hölgyek, mint indiánus amazonok és vad négek tűntek fel újra. A fiatal emberek, — kik szép számban voltak szintén, — vizipólót játszottak, mely hatalmas gerendákat görgettek a vízben és csónakáztak nimfákkal, mint győzedelmes Neptunok.

Kint a parton ezalatt, megindult a football verseny. Kis mezitlábos diákok, felnettek együtt rugdosták a kapunak a labdát jobb ügyre méltó buzgalommal. Némelyek óriási suzókat emelgettek, mások a nyujtón meg a korláton próbálták ki tudományukat. Később uszóverseny és csónakverseny is volt. Hat óra felé már ötezer ember volt kint a fürdőnél. Természetesen ily sok ember részére kabint nem bírtak adni és a közönség nagy része, csak felöltözve volt kénytelen élvezni a látványosságokat. Egészen estig tartott az ünnepély és mindenki egy kellemesen eltöltött délután emlékeivel hagyta el a Part-fürdőt.